

# GƏYƏNDƏN ƏSƏN YELLƏR



**Əli Rza XƏLƏFLİ**

Ev qursun, inam tiksın,  
Təzə dən, toxum əksin  
Ruhuma sığal çəksin.  
Küləklə gələn dillər,  
Gəyəndən əsən yellər.

Göz gülsün, çiçək dərsin,  
Yol üstə xalı sərsin  
Ruh versin, nəfəs versin;  
Dilə gəlsin boz çöllər,  
Gəyəndən əsən yellər.

Yurda təzim - baş əyək,  
Nur öyək, sevgi geyək.  
Gəldi zaman, vaxt, - deyək;  
Bizimdir gələn illər,  
Gəyəndən əsən yellər.

Yox olsun qəm oxusu,  
Çəkilsin dərd yuxusu,  
Yovşan ətri, qoxusu,  
Gətirsin dilək güllər,  
Gəyəndən əsən yellər.

Ürəklərdə yaz olsun,  
Diləkləri yaz, olsun.  
Xələfli də söz olsun.  
Cəm olsun bizim ellər,  
Gəyəndən əsən yellər.

Qurbanidən yadigar misralar ətir-ətir,  
Ey Xələfli, yaddaşdan sözə çək, gətir, gətir:

«Arazın o yan tayı, Dirinin Gəyən tayı,  
Daşı qürbətə salar, öküzün əyən tayı.

Duman, gəl, bürü dağı, könlümün nuru dağı,  
Xudam bir körpü salıb, arxası Diri dağı».

Bayatlı duyğular Qurbaninin səsidir,  
Gəyən üstə odlanan, dolanan nəfəsidir.

Böyük Çöldən gələn yol tarixdən keçib gedir,  
Gəyəndə nəfəs dərib, Arazdan içib gedir.

Gəyən mənim ruhumda yaddaşın ocağıdır,  
Türkün Tanrı dağına açılan qucağıdır.

Xudafərin üstündə karvanın dərd yolu var,  
Həsərləri yandıran istəyin mərd yolu var.

Boz yovşan dənizində dalğalı xəyalların  
Bir gün toyu qurular Gəyəndə vüsalların.

Gəyən hikmət dənizi, baş vuran onu bilər,  
Öyrənsə yolu-izi, əzəli, sonu bilər.

Başı İncədən keçən Güzgə dağda bitəndir.  
Əməli Araz üstə dumanlarda itəndir.

Gəyəndə orduların üz-üzə gəlməyi var,  
Haqqın yağı üstündə zəfəri, gülməyi var.

Araz boyu gedirəm... yol dönəcək Gəyəne,  
Az qala bir qərinə dərd içib qəm yeyənə.

Abad evlər yerində xarabalar ağlayır,  
Səssiz sükut içində ruh-qabalar ağlayır.

Aşağı Xələfliyə yol bağlıdır neyləyim,  
Dirinin sinəsi də dərd dağlıdır, neyləyim?

Kəsilib bənd-bərəm də, gözləyən yurda sarı,  
Dirinin ətəyində ulayan qurda sarı.

Güzgülənir Arazda yaralı Qız qalası,  
Ağlayan xatirədir, qoralı Qız qalası.

Soltanlı kəhrizinin şırıltılı səsi yox,  
Kəhriz üstə qaynayan həyatın nəfəsi yox.

Yol ayrıcı... Keçirəm sükutun boz üzündən,  
Gəyəne üz tuturam, ötüb Topcaq düzündən.

Yoluma su çiləyir ağlar gözlü Köz dağı,  
Göyərçin Veysəllinin, şəhid Zallı bulağın.

Şəhidlərin ruhudur çağlayan bulaqlar da,  
Tarixdən xəbər verir solmayan soraqlar da.

Bir Gəyən əfsanəsi ruhumu dara çəkir,  
Sözümün taleyini bilmirəm hara çəkir.

Mən Gəyənün üzündə söz dənizi görürəm,  
Bir az kövrək, bir az da boz bənizi görürəm.

Həyatımın, bəxtimin Gəyən yolu çağırır,  
Şəhriyar dili desəm, yaddaş şiri bağırır.

Yaddaşımda oyanan tarixə qayıdıram,  
Düşüncəmdə uyuyan illəri oyadırəm.

Şahvəlli məktəbində ilk dəfə dərsə girdim,  
Həyəcanlı duyğular selinə sinə gərdim.

Yetmiş beşinci ilin - əsrin qocalıq çağı,  
Hələ yolum qabaqda... aşırım ömür dağı.

Deyən, gülən insanlar məni doğma bildilər,  
Tənhalığı, təkliyi varlığımdan sildilər.

Əkbər Vəliş oğlunun mərdlikdə özü bəlli,  
El içində hörməti, hünəri, sözü bəlli.

Süfrəsində çörəyi dadı daddan uclar,  
Dostluqda, qardaşlıqda adı addan öc alar.

## *xatirə-məsnəvi*

Hələ Firəngiz nənə... qayğısı yadımdadır,  
Xeyrənsə bacımın da süfrəsi dadımdadır.

Vəliş oğlu Həməzənin zarafatı bir aləm,  
Əhməd oğlu Hüseyn... necə yazsın bəs qələm?..

Hərəsi bir dünyadır dostluqda, qardaşlıqda,  
Deyərdin güllər açıb şoranlıqda, daşlıqda.

Gəyənün geniş qəlbi sinəm üstə döyünür,  
Tərifində hər sözüm qürurlanır, öyünür.

Yaddaşımda hər kəsin özü mənə Gəyəndir,  
Sözə gələn doğrusu, düzü mənə Gəyəndir.

Harda qaldı dostlarım, dünya aldı çoxunu,  
Mən indi necə yozum bu qorxulu yuxunu?..

Məhəmmədəli, Abbas... bir gəlmişdik məktəbə,  
Qəlbimizdə od, atəş, sirr gəlmişdik məktəbə.

Hərə bir cür yanırıdı... canımızdan od verək,  
Gələcəyi quracaq nəsillərə ad verək.

«Gülüstan»ı oxuyub Vətəndən danışırıdım,  
Vətənin sinəsində bitəndən danışırıdım.

Hüseynin səhnəsində Vaqifin qüruruydum,  
Sənətin işığında doğrunu, düzü duydu.

İlk dəfə Şahvəllini həyat məktəbi gördüm,  
Bu məktəbdə ünsiyyət, doğmalığ təbi gördüm.

İlin Novruz bayramı... səhnədə taxt qurulub,  
Arzulanan dünyaya istekli baxt qurulub.

Öz taxtında əyləşib Mehman kişi qürurla,  
Seyr edir məclis boyu hər gərđişi qürurla.

Camaatın vəkili kənd-kəsəkdən söz açır,  
Sadalayır bərbəbir əyriyəri düz açır.

Vəzir izahat verir; axı təqsirkar kimdir?  
Hökumətə yönəlik dillənən sarı simdir.

Bir anadan şikayət - «dərdimi kimə deyim -  
Axı oğlum evlənmir, - gəldim hakimə deyim».

El içində qınaqdır, bu da bir zarafatla,  
Ana yola salmır şirin vəd-mükafatla.

Gənclərə ev tikməyə ayrılısın həyət yeri,  
Açılısın hər cavanın təzə, aydın səhəri.

Yollar niyə bərbəddir, klub niyə təmirsiz,  
Görsün hər kəs işini göstərişsiz, əmirsiz.

Cərimələr toplanır, xəzinəyə verilir,  
Ondan kasıb evlərə bayramlıq göndərilir.

Şərif oğlu Hüseyn bu kəndin hökuməti,  
Mirim Əli kolxozun sədri - hörmət, izzəti.

Şahdan gələn fərmana hər kəs baş üstə deyir,  
Düz hökmə təzim edir, doğruya boyun əyir.

*(Davamı 8-ci səhifədə)*

# GƏYƏNDƏN ƏSƏN YELLƏR

(Əvvəli 1-ci səhifədə)

Kitabxana Əzizin üzü gülür həmişə,  
Yolunu haqdan bilir, sinə gərir gərdeşə.

Gəlin kitab oxuyun, - dilində əzbəri var,  
Kitab oxuyan kəsin dünyadan xəbəri var.

Məhəmməd müəllimin «Volqa»lı günləriydi,  
Məclislərin bəzəyi, şuxluğun sərvəriydi.

Elatda hər adamın qəlbi təmiz, safıydı,  
İnsanların ölçüsü, meyarı insafıydı.

Çay yataq kəhrizinin can verdiyi torpaqlar  
Halal zəhmət çəkənin bar dərduyi torpaqlar.

Təpələnen xırmana baxır Sofu Mustafa,  
Ağır zəhmət-cəfadan bar-bəhər olar səfa.

Üzə gülən zəhmətin bol pambığı, üzümü,  
Yaddaş-yaddaş güllənir, misralanır düzüümü.

Yaddaşımın dayanıb baxıram bu saraya,  
İllərdir nalə çəkir, kimsə gəlməz haraya.

Qəmləri səssiz ağlar, kədəri dərd çağırar,  
Qəfəsi dağıtmağa bir igid, mərd çağırar.

O günlərin havası gözlərimdə güllənir,  
Ürəyimin telləri dərdli-dərdli dillənir.

«Qarabağ şikəstəsi»... Hüseyin zilə çəkir,  
Ulu yurdun bəxtini yangıda dilə çəkir.

Hələ dərdlər yol gəlir, hələ qəmlər sel deyil,  
Ayrılıqlar, həsrətlər hələ açıq qol deyil.

Hələ Novruz xonçası ürəklərdə açılıb,  
Neçə sevgi qonçası diləklərdə açılıb.

Əhmədlidən söz açsam, bir ecəzkar nağıldı,  
Yağı düşmənin əlində yağmalandı, dağıldı.

Gəyəninin sinəsində yurd yerləri yaradı,  
Xatirələr qəlbimdə xal-xal olmuş qaradı.

Yaddaşımın adlar var, unudulmaz, pozulmaz,  
Hər biri bir yuxudur, Yusif gələ - yozulmaz.

Mirim oğlu Əşrəfi unutmaq olarmı heç,  
Gülər üz, xoş görkəmi bir güldür, solarmı heç?..

Əcəl vaxtsız apardı Qaramanda yurd saldı,  
Bizdən vəfalı çıxdı, əbədi yurdda qaldı.

Hüseynli, Həməzəli günlərim harda qaldı,  
Yaddaş-yaddaş dolandı, kövrək qübarda qaldı.

Hara dönsəm, neyləsəm, Şahvəlli məktəbimdə,  
Kitabımda, yazımda ilhamımdı, təbimdə.

Təkəbbürlü Salehin kövrək ürəyi vardı,  
Özü xeyir əməldə hər vaxt öndə durardı.

Şirin salam-kəlamla ömür keçdi, qocaldıq,  
Yurda həsrət duyğular kədər içdi, qocaldıq.

Şahvəlli məktəbindən ömrümdə qalan izlər,  
Yaddaşımın çağlayan xatirələr, kəhrizlər.

Cıqqılı Əlinin də adını unutmuram,  
Söhbətdə məzəsinin dadını unutmuram.

Müharibə taladı onun da tifağını,  
Acı yellər soldurdu cavan ömür bağını.

Beş uşaq qadını zamanla cəngə çıxdı,  
Dözdü hər cür zillətə, indi alını açıqdı.

Rəfiqənin adına yazdığım yadda qalar,  
Sözü çəksəm dərinə, ayrıca dastan olar.

Rəfiqənin qardaşı Mürvətdən xəbər gəlməz,  
İllər ötüb keçsə də, həsrətdən səmər gəlməz.

Vətəni sözdə gəzmə, hər bir ana vətəndi,  
Anaların zəhməti çiçək olub bitəndi.

Çəkdiyimiz həsrətlər ömür yedi, yaş yedi,  
Zamanın dəyirmanı can apardı, baş yedi.

Zalımların əlində neçə ömür talandı,  
Dünyada ədalət var, quru sözdü, yalandı..

Rəfiqə Əmrah qızı qardaş dağı yaşadı,  
Sinəsində dağlardan ağır dərdlər daşdı.

Yaza bilmir qələmim sözümün diləyini,  
Ramazanın, Mürvətin əsirlər taleyini.

Mürvət Əmrah oğlunu yada salıb nə deyim,  
Şəhidlik taleyinə burda gərək baş əyim.

Bu yerdə Cingirbulaq əfsanəsi danışır,  
İnləyən yurd yerinin viranəsi danışır.

Keyxalı obasının sol üzündən keçsən,  
Suyu dərman bulağa gedən yolu seçsən.

Hər damcıda musiqi, hər axarda ahəng var,  
Cingirbulaq üstündə suya söykək səhəng var.

Hardadır bu səhəngin Gəyən gözlü dilbəri,  
Hardadır bu torpağın ərənləri, ərələri?..

Yurdun yara yerləri... göynəmi məndən keçir,  
Dəyirmanın ağrısı, daş içi dəndən keçir.

Nə Hacı İsmayılı var, indi abad kənd kimi,  
Nə də dostum Musadan zarafatlar qənd kimi...

Burda yurdun ağrısı dillənir yara-yara,  
Burda yara yerləri güllənir para-para.

Bir tərənin üstündən baxıram vadi boyu,  
Gözlərimin önündə Hacı İsa xan soyu.

Ötənlərdən söz açır, danışır viranələr,  
Ocaqdır xatirələr, odlanır pərvanələr.

Mən Çoban Abdullanı Gəyəndə xan görmüşəm,  
Atamla dostluğunda bir qardaş, can görmüşəm.

Zübeydə Çələbidə təmkinli salqar vardı,  
Eldən gələnin adətə danışılmaz ilqar vardı.

Neçə övlad itirdi, həsrət acısı gördü,  
Qalaq-qalaq dərdindən qəlbində saray hördü.

Dostum böyük Sahibin dağı var sinəm üstə,  
Yurd yerində ruhuyla dilləşəm, dönəm üstə.

Əbədi məskən seçdi Mətləb, Hacı qürbəti,  
Onlara qismət oldu, ayrılığın şərbəti.

Hələ Qara Məhəmməd özü zodlu kişiydi,  
Sözü üzə şax demək pozulmaz vərdeşiydi.

Darı Məhəmmədəli şirin dilli bir cavan,  
Zarafatı, gülüşü məclisdə qada sovan.

Bu yerdə söhbət açıb şəhid düşən Hafizdən,  
Danışım yana-yana tarixdə qalan izdən.

Xatirələr yaddaşın güvənci, dayağıdır,  
Sinəmizdə yaşayan dərdin ağrı dağıdır.

Yada düşən adlarla qayıdıram keçmişə,  
Bəlkə sözdən pay gəldi qəm yemiş, dərd içmişə.

Şahvəlli məktəbində dərs dediyim balalar,  
Görüm harda qaldılar, kimi yedi bəlalər.

Şəhid düşən Hafizin adını öndə gördüm,  
Əbədiyyət yolunda gün doğan yəndə gördüm.

Əl çəkərdim başına, deyərdim yaxşı oxu,  
Oxumaqla yoluna tale toxu, bəxt toxu.

Utancaq, sakit Hafiz gözlərindən gülərdi,  
Hər sözümə sevinər, bir mükafat bilərdi.

İllər ötdü, görmədim, zaman ayrılıq saldı,  
Məktəbim, şagirdlərim daha keçmişdə qaldı.

Qarabağ oda yandı, müharibə başladı,  
Fələk hədəf elədi, taleləri daşladı.

Bir gün onu silahla cəbhədə əsgər gördüm,  
Varlığında vətənə basılmaz səngər gördüm.

Görən kimi tanıdı, yüyürdü, qucaqlaşdıq,  
Sevincin, həyəcanın göz yaşları... ağlaşdıq.

Boyu da uzanmışdı, bədəni də dolmuşdu,  
Hafiz əməlli-başlı igid əsgər olmuşdu.

Dedim döyüşdən danış, xidmətin necə gedir,  
Dedi hər an savaştır, gündüz, ya gecə gedir.

Savaştan sonra bir gün gələm, görüşərik,  
Qələbə sevincini şadlıqla bölüşərik.

Oldu mənə son görüş, ayrıldı yollarımız,  
Sonuncu görüş üçün açıldı qollarımız.

Qanlı savaşlar oldu Hərəkəldə, "Ağ yol"da,  
Zamzur üstü Şayaqda, qan çilənmiş Dağ yolda.

Hafizi soruşurdum gəlib-gedən olanda,  
Qəlbim qana dönürdü gülbənizlər solanda.

Neçə-neçə oğullar güllə yedi, can verdi,  
Vətəni yaşatmağa igid ərələr qan verdi.

Hafiz də şəhid oldu, o qanlı savaşlarda,  
Xatirəsi yaşayır, qan çilənmiş daşlarda.

Vətənin savaş andı o igid oğullarda,  
Ən düzgün, doğru tarix, qorxulu nağıllarda.

Şahvəlli məktəbində adı yazıldı daşa,  
Hafizin şəhid adı həkk olundu yaddaşa.

Şahvəlli məktəbində dərs dediyim uşaqlar,  
Bilmirəm bar verdimi o budaqlar, o şaxlar.

Rəhiləylə Qaratel, Pənahlı Həsən vardı,  
Məhəmməd, Həsən - əsgər, pərvazlanıb uçardı.

Xəbərim var, Fətəli şöhrətli bir zabıtdı,  
Vətəndən uzaqlarda ömrü göyərdi, bitdi.

Danışırıq ara-bir Gəyəninin göy üzündən,  
Şuxluğu ruhumuzda yaşayan köy üzündən.

Yaddaşda göyərdirik, Gəyənini də anırıq,  
Bir yovşan qoxusunun həsrətində yanırıq.

Şahvəlli elatının Məhəmmədi çox idi,  
Bu çoxluğun içində bircə çiyi yox idi.

Əli, Vəli adları ləqəblə seçilərdi,  
Hər ləqəbin özü də şərbət tək içilərdi.

Ayamalar hər kəsin adında durulardı,  
Ünsiyyətlər körpüsü şuxluqla qurulardı.

Şaqreb, Xanxey, Petiyev, «Mən xasiyyətdə» adamlar,  
Yaddaşından boylanır, hörmət, izzət adamlar.

Nəcməddin Çələbidən salamsız ötməz sözüm,  
Xatirələr yaddaşda salxımdır, düzüm-düzüm.

Savalan, İzzəduallah Xələfliyə bağlıydı,  
Bizim Mələk qızımız sinəsindən dağlıydı.

Ziyəddinin hörməti el içində yaşayar,  
Ən gözəl xatirəni zaman özü daşıyar.

Sürücülər - Hüseyin, Mustafa məşhur idi,  
Hər biri insanlıqda işıq idi, nur idi.

Dükançı Hüseyinə bir kitab bəs eləməz,  
Yazasan dastan olar, qələm də "Bəsdir" deməz.

Çinar boylu oğlandır Səxavəddin həkim də,  
Dava-dərman tapardı illət görsə, hər kimdə.

Yunus oğlu Məhəmməd işğaldan yara aldı,  
Oğul dağı qəlbində əbədi qara qaldı.

Ramazanı unutmaq necə böyük dərd, ələm,  
Bu yaranın üstündən necə deyim, keç, qələm.

Ağıllı bir gənc idi, parlaq gözləri vardı,  
Dinləyəni cəzb edən şirin sözləri vardı.

Vandalların əlində ömür yolu heç oldu,  
Bilinmədi son yeri, son mənzili necə oldu?..

(Davamı 9-cu səhifədə)

*(Əvvəli 8-ci səhifədə)*

Ramazandan, Mürvətdən hələ də xəbər yoxdu,  
Hələ də sağalmayan yaramız da nə çoxdu.

Çoban Əhməd qurtulub əsirlikdən gəlmişdi,  
Köçkünlük əzabını qəza-qəddər bilmişdi.

Etibar Əliaslan yaddaşından silinməz,  
Çəkdiyi əzabların hesabı da bilinməz.

Atası Abıgülün hüznünlü görkəmini  
Gözlərimdə daşdım illərin ələmini.

Bu sonsuz kədərimlə ayrılıram o eldən,  
Varlığım nəfəs alır Gəyəndən əsən yeldən.

Vətən necə unutsun qan çilənmiş daşları,  
Sətirlərdən süzülür yaddaşın göz yaşları.  
\* \* \*

Tinlilər, Qovşudlular Gəyənin ad-sanıydı,  
Onlardan qalan keçmiş yurda şöhrət-şanıydı.

Tinlidə Həmid kişi Cəməldən söz açardı,  
Qəhrəmanla dostluqdan danışanda uçardı.

Mən də kimdən söz açsam, xəyalım qanadlanır,  
Yaddaşında qalanlar şöhrətlənir, adlanır.

Yazdığım hər nə varsa, yaddaşdan güvənc alır,  
Sözümdən şirin payı qoca alır, gənc alır.

Tinlidən Muxtar vardı, məktəbdə bir oxuduq,  
Gələcək yolumuza arzu, istək toxuduq.  
\* \* \*

Gəyən tarixdən gələn böyük çöldür, yazıdır,  
Hər qarışı kitabdır, unudulmaz yazıdır.

Niyazqulular yolu, - burda sinəm göynədi,  
Yada düşdü o günlər, bilmədim yer, göy nədi?

Ermənilər unutdu ünsiyyəti, ülfəti,  
Əsir düşdü yağıya Mehdioglu külfəti.

Mehdiqulu özü də, iki oğlu, qızı da,  
Qadını Ofeliya, itkin getdi yazı da.

Gənc Xürrəmi, Ceyhunu sözüm anmasın indi,  
Ceyhunənin bəxtinə qələm yanmasın indi.

Qisas qalmaz deyiblər qiyamətə bir zaman,  
Qırx dörd günlük savaşa qisas aldı Pir zaman.

İllər ötər, yaralar sağalar güman-güman,  
Ulu Gəyən çölü də dirilər zaman-zaman.

Yaralardan danışdım gör kimlər yada düşdü,  
Kimləri xatırladım sözlərim oda düşdü.

Dostum Bəxtiyar həkim işində loğman idi,  
Hər kimsənin qəlbində bir əziz mehman idi.

Doktor Bəkir atamla dostluq binası qurdu,  
Oğlu İlyas şagirdim sözümə dayaq durdu.

Yaz dedi, ay müəllim, Gəyən səni unutmaz,  
Hər yazılan kəlmə də yaddaşları qanatmaz.

Tufan vardı adına mən də boran deyirdim,  
Hərəni bir dil ilə əzizləyir, öyürdüm.

Xəyalımda hər adı Gəyənin gülü bildim,  
Altında qor saxlayan yaddaşın külü bildim.

Niyazqulular Cəmil - ağzı bütöv mərd kişi,  
Keçəl Hüseyin, Hüseyinxan... hərəsi bir sərt kişi.

Atamın dostlarıydı... adlarını çəkirəm,  
Gedən getdi gələcə adla yaddaş əkirəm.

Niyazqulular boyu - "altmış evli atlımın",  
Yolunu belə keçdim adsızın, ya adlımın.  
\* \* \*

Qovşudlular əzəldən ruhuma yaxın olub,  
Qəlbimdə istəkləri çay olub, axın olub.

Hümbət kişi sözündə bütövlük timsalıydı,  
Qaya təbiətində çınqı qopmaz salıydı.

Dədə-baba dostluğu açıq-aydın yol oldu,  
Adı kitab dünyamda imza oldu, qol oldu.

Savalanın adına - yaxşı, çox söz yaraşır,  
Hər sözün də bağrında duyğu köz-köz yaraşır.

Şirin-şirin soruşur halımı, əhvalımı,  
Mən onun aynasında görürəm amalımı.

Sədaqətdə, vəfada örnəkdir hər kişiye,  
Savalan ünvanı da halaldır nə kişiye.

Adıgözəl Arifin adına hörmətim var,  
Adına, ünvanına yaraşan qiymətim var.

Şahvəlli məktəbində tanış olduq, dost olduq,  
İllər ayrı salsa da, dostluqda yaşa dolduq.

Ruhuma meydan verib açılan qoldur Gəyən,  
İnsanların qəlbinə aparın yoldur Gəyən.

Qovşudluda tanınan Paşayevlər məşhurdur,  
Elsevər Vaqif oğlu bu nəsildə bir nurdur.

Qəhrəmanlıq yolunda Elsevər qalası var,  
Sinəsində közlənən şəhidlik lalası var.

Elsevərin adına Mirzədən yadigardır,  
«Ölməz hünər dastanı» əbədi bir bahardır.

Sevdaların sonuna yoxdu deyən Mirzədən,  
Nə desəm yenə azdır, dərdi öyən Mirzədən.

Şair Mirzə Mirimli sözü duyub yaşayıb,  
Bilirəm ki, hər sözün ağrısını daşıyıb.

İllərdir yol gəlirəm mən adların köçündə,  
Dərd gülləri əkmisəm fəryadların içində.

Karvan getdi mən qaldım, əlim çatmaz bir yana,  
Sözümə can verirəm bəlkə, bəxtim oyana.  
\* \* \*

Dəmşalaq - Qoşa bulaq Gəyəndə boy yeri, yeri,  
Nəçə nəsil dönəmi tanınmış soy yeri.

## GƏYƏNDƏN ƏSƏN YELLƏR

Boz yovşan dənizini Gəyən boyu gəzirəm,  
Yaddaşımı qanadan tikanları əzirəm.

Hər ağrının əvəzi duyğular sözə dönür,  
Varlığım alovlanır, hər söz də közə dönür.

Qoşa bulaq önündə dayanıb su içirəm,  
Gözlərimi közləyən həsrətlərdən keçirəm.

Burda bir elat vardı, Dəmşalaq adlanırdı,  
Addan qalan yurd yeri... yaddaşım odlanırdı.

Qoşabulaq adlanıb əvvəllər bu kənd özü,  
Tarix özü qoruyur hər doğrunu, hər düzü.

Bu kənddə çoxlarının adı-sanı, şöhrəti,  
Dildə-ağızda gəzir hər kəsin hekayəti.

Dəmşalaqlı Mərdanı sözüm qabağa çəkir,  
Zamanları dolanıb arana, dağa çəkir.

Dəli Mərdan ləqəbi, qartal baxışı vardı,  
Qəzəbi düyüləndə hirs şimşək çaxardı.

Oğlu Oruc döyüşdən çox ağır yara aldı,  
O yaradan canında əbədi ağır qaldı.

Qarabağın yarası onu vaxtsız apardı,  
Çinar boyu bir əri dərd kökündən qopardı.

Qarabağ azad oldu, ruhun sevinsin, igid,  
Azad Gəyən üstündə süzsün, ovunsun igid.

Malik Əjdər, Bəkir də insanlıqda bağıydı,  
Qürurda, dəyanətdə hərəsi bir dağıydı.

Atasının dostları oğula əmanətdir,  
Yaddaşında qalanlar doğruya zəmanətdir.

O nəsildən kimləri görsəm, gözüm sevinir,  
Misralanıb yazıya gəlsə sözüm sevinir.

Razim Əmir Aslanlı yurdun kimlik sənədi,  
Rəhmanı sözə çəksəm, insanlıqdır sənəti.

Qəmbər-Ənvər qardaşlar bu kəndin övladları,  
Halallıqla çəkilib ünvanları, adları.

Qoşa Bulaq, darıxma, suların yenə çağlar,  
Yenə cənnətdə dönər o bağçalar, o bağlar.  
\* \* \*

Ömrümə axşam düşür, vaxt ötür... necə deyim,  
Bir Ana heykəlinin hüzuruna baş əyim.

Bu da Aşağı Sirik... Gəyənin son bucağı,  
Həsrəti göz yandıran yurdun ana qucağı.

Müdrək Fatma Çələbi... heykəli yola baxır,  
El qayıd yurduna, gözləri dola... baxır.

Hökümət Şahalının uçuq damını gördüm,  
Yağlar talan etmiş xanımınını gördüm.

İdris oğlu Əkbəri, dostum Nəcəfçulunu,  
Salamlayıb keçirəm burdan Gəyən yolunu.

Şair Fərzəli gəlsə, qoy yollar özü desin,  
Hörmətlə yada saldım, duyduq şair nəfəsin.

Burda Novruz Sirikli dayanıb yol üstündə,  
Yaddaşından ağlayan bülbüldür kol üstündə.

Adlı-sanlı Rəhimi anmasam, sözüm yanar,  
Qəhrəmanlı İlyassız xatirələr odlanar.

Qəlbimdən nələr keçir... su üzündə gəmiyəm,  
İzi itmiş yolların dərd-kəddər ələmiyəm.

Bu da Qaraman yolu... bu da İncə kəhrizi,  
Yaddaşında gəzirəm itmiş cigırı, izi.

Sözüm çatır evinə... Çələbilər kəndinə,  
Gəlib yetdim yaddaşın bərəsinə, bəndinə.

Hicrələr xarəbədər, Vidadi köçüb getmiş,  
Şeyxalı müridləri ruh olub uçub getmiş.

Gün ötüb Güzgədəgi, güzgülənmək yönü yox,  
Ulu Gəyən çölünün əzəli yox, sonu yox.

Yaddaşı yara-yara söz çəkir Ələmdara,  
Qəlbimdən qanlar axır, çəkilib aləm dara.

Əzəlin gəlsin könül, axırın gülsün, könül,  
Şamsızlara gün doğsun, qəmin üzulsün, könül.

Dil yansa, ahı gülər, qəm üstə şahı gülər,  
Hər gecənin sonunda yenə sabahı gülər.

Mehmet Əli Çələbi, Gəyən səni gözləyir,  
Qəlbindən can atanı, lap kəsəni gözləyir.

Çağır doğmanı, yadı, yığ elatı başına,  
Karvan qalxsın, yerisin, yurdun ulu daşına.

Xəyalım qanadlandı, qalxdım göyün üzünə,  
Son dəfə seyr elədim, baxdım Gəyən düzünə.

Bir halallıq istədim mən Ana heykəlinə,  
Ruhuma səda gəldi, heykəlin daş dilindən.

Ey Xələfli, sözünün haqqı sənə yar olsun,  
İşığın kəsilməsin, nurun hər vaxt var olsun.

Qəlbindən qan vermişən, hər sözün üzə gəlsin,  
Gələcək nəsillər də doğruya, düzə gəlsin.

Gəyənin sinəsində dağlar boyu yeridin,  
Dağların ağrısıyla, hər bir soyu yeridin.

Zaman-zaman yaşayar Gəyənin can kitabı,  
Unudulmaz söz üstə yaddaşın qan kitabı.

Xəyal-xəyal dolanan fikirlərə tor atdın,  
Gəyəne əbədiyyət nişanəsi yaratdın.

Dağıldı harayından boz çöllərin yuxusu,  
Ruhunu qoy oxşasın hər yovşanın qoxusu.

... Mən Ana heykəlinin sözünü dinləyirdim,  
Səssiz sükut içində qəlbimlə inləyirdim.

İşıq doldu ruhuma, inam mənə güc verdi,  
Ulu Gəyən boyunca xəyalım güllər dərdi.

Can gələcək Gəyəne günəş yenə doğacaq,  
Həqiqətin işığı zülmətləri boğacaq.

Mən də uca göylərdən baxaram Gəyən boyu,  
Ruhumun sevdasında çalınar vətən toyu.